

רע"פ 2374/14 - ברק וואשדי נ' מדינת ישראל

רע"פ 2374/14 - ברק וואשדי נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 2374/14

ברק וואשדי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[25.02.2015]

כבוד השופט ח' מלצר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב (כב' השופטים ד' ברלינר (נשיאה), ג' קרא, מ' סוקולוב) מתאריך 23.01.2014 ב-ע"פ 40196-12-13; תגובה מטעם המשיבה מתאריך 28.4.2014

בשם המבקש - בעצמו

בשם המשיבה - עו"ד זיו אריאלי

החלטה

- לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בתל-אביב (כב' השופטים: ד' ברלינר (נשיאה), ג' קרא, מ' סוקולוב) מתאריך 23.01.2014 ב-ע"פ 40196-12-13, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד בתל-אביב-יפו (כב' סגן הנשיא מ' פלד) מתאריך 27.11.2013 ב-ת"פ 48653-05-10. להלן אביא הנתונים הדרושים להכרעה.
- המבקש הורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום בכתב אישום מתוקן, מושא ת"פ 48653-05-10, אשר כלל ריבוי מקרים של: עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון גניבה (עבירות לפי סעיפים 418, 420, 415 ו-384 בצירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)) בהתאמה, וזאת בגין זיוף 13 שיקים. אל תיק זה צירף המבקש 3 תיקים נוספים, אשר גם בכתבי האישום שהוגשו בהם הוא הודה כדלהלן: ת"פ 19654-05-10, אשר כלל 20 אישומים בעבירות של גניבה וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (עבירות לפי סעיף 384 ו-415 סיפא לחוק העונשין בהתאמה); ת"פ 22924-10-12, אשר כלל אישום על עבירה של קבלת דבר במרמה (עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין); ת"פ 5857-05-10, אשר כלל אישום על עבירות של גניבה וניסיון קבלת דבר במרמה (עבירות לפי סעיף 384 ו-415 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין בהתאמה).
- בית משפט השלום הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו עבירה לפי אחד מן הסעיפים הבאים: 384, 415, 418, 420 לחוק העונשין), וקנס כספי בסך של 9,000 ש"ח. מעבר לכך, הוטל עליו לפצות את המתלוננים בסך כולל של 70,740 ש"ח.

4. המשיבה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד, קיבל את ערעורה של המשיבה והגדיל תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המבקש ל-36 חודשים. את שאר רכיבי גזר הדין הותר בית המשפט המחוזי הנכבד על כנם. פסק דין זה הוא מושא הבקשה לקבלת רשות ערעור.
- עיקרי טענות הצדדים
5. המבקש חוזר בבקשתו על הטענות שהעלה בפני בית המשפט המחוזי. בטענותיו המבקש מתייחס להליך השיקומי אותו עבר, לחרטה אותה הביע ולנסיבותיו האישיות, אשר לדעתו יש בכוחם להביא להפחתת העונש אותו הטיל בית המשפט המחוזי הנכבד.
6. המשיבה סומכת את ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי וטוענת כי העונש שהוטל על המבקש בבית המשפט השלום היה "קל בצורה חריגה ומובהקת", אף בהינתן מתחמי הענישה שנקבעו על ידי בית משפט השלום. לטענתה, העונש איננו מהווה "מיצוי דין" עם המבקש, זאת לאור ריבוי העבירות והשיטתיות בה נעשו. בנוסף, מציינת המשיבה שלטענות המבקש בדבר הליך השיקום שעבר ניתן ביטוי בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.
- דין והכרעה
7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והחומר המצורף להן הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.
8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שוב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).
- עוד יש לציין כי עצם קיומו של פער סביר בענישה בין הערכאה הדיונית לבין ערכאת הערעור איננו מצדיק כשלעצמו מתן רשות ערעור (ראו למשל: רע"פ 3642/06 כהנים נ' מדינת ישראל (9.5.2006); רע"פ 1808/10 זיכרמן נ' מדינת ישראל (13.4.2010)).
9. בגדרי הבקשה שבפני המבקש כלל לא טען כי בקשתו מעלה טעם החורג מענייניו הפרטני. כך גם, לא מצאתי כי בהתערבותו של בית המשפט המחוזי הנכבד יש משום עיוות דין, או סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה, וזאת לאור ריבוי העבירות. מכאן, כי טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה.
10. הבקשה נדחת אפוא.
- ניתנה היום, ו' באדר התשע"ה (25.2.2015).